

IVRIS CIVILIS

SEPTIMVS TOMVS,

NVNC VERO SEXTVS,

continens absolutissimum

INDICEM ET SVMMAM

RERVM AC VERBORVM OMNIVM,

que continentur tam in Textu, quam in Glossis.

et ceteris ceteris totius Iuris Civilis, maxima distin-

ctione contextum.

3a
40730

Vtilissimum ad inueniendum cuiusque legalis materie fontem.

Authore STEPHANO DAOYZ Pampilonensi.

Proflata haec Editio multò quam antea concinnior reddita, & ab infinitis
quibus scaterebat mendis gnativer vindicari. Postū cur
hic Tomus dicatur Sextus; an et
pagina indicabit.

LVGDVN

Sumptibus Horatij Cardon.

M. DCXII.

Cum Privilgio Christianissimi Franc. & Nauar. Regis.

ILLVSTRISSIMO, ET EXCELLENTISSIMO DOMINO D. CHRISTOPHORO SANDOVALL ET ROXAS CEÆ DVCI,

Philippi III. Hispaniarum Regis à Cubiculo;

STEPHANVS D'AOYZ Pampilonensis.

HVM & N A Diuinis adiuncta maximam (Dux excellenissime) iucunditatem ac fructus uberrimos nobis adducunt. Hinc diuinus factum esse videtur, ut nihil per se ipse possit homo sine ope Diuina non modo perfectum, sed ne à viris quidem labore regnotum. Nihil meæ profecto vires imbecilles quidem ipse per se valuisse in hoc Iuris Civilis pelago transfretare, nisi singulari Dei beneficio mihi contigisset, vt hoc opus iamdiu incepimus perfecsem, atque ad optatum finem perduxisse. Multis hortantibus in lucem edere decreui. Iuris Civilis studiosis ac forensium caullarum patronis non inutile fore censeo. Quare Deo Optimo Max, quidquid misit in eo boni, ab omnibus, qui inde vel commodi, vel scientie quidpiam habent, accepunt libenter referri percipio. Ut vero hoc meum consilium cum Diuinis humana confundendi suum finem facilius alsequatur, hominis profecto illius nomine opus hoc insigniti duxi maximè opportunum, qui tanto inter homines splendore versetur, & tot tantisque munib[us] exornetur, vt imaginem in illo Diuinam præclarissimè elucere, qui ipsum nouerint, verissimè fateantur. Quapropter de hoc meo opere dicando cogitanti mihi, tu ipse statim venisti in mentem (Princeps optime & amplissime) cui iure optimo deberetur. Nam vt omittam te summo ac Regio sanguine ortum, tuosque maiores innumeros viros fortissimos ac belli ea laude præstantissimos chirurisse, id natus quod curia est, neque cum aliis è optimis communicandis, plurimum profecto valere intelligo. Quis enim suam in te religionem apicem Christianam elucere, tèque rerum Diuinorum studiosissimum esse ignoret? Quis illum animi tui in Deum Opt. Maxi ardorem non suspiciat & admiretur? Hinc factum est, vt Hispaniarum Rex Philippus III. virtutum tuarum, animique tuis ac præstantissimi splendore perspecto, minimum te Cubiculi sui familiarem delegerit, tèque summò honore affocet, cum post obitum illustrissimi & excellentissimi Principis, Francisci Sandovallis & Roxas Lernæ Ducis, Denie Marchionis viri optimi & præstantissimi patris tui, te totius Equestris milite Hispanie, Ducem primum, ac Capitanum generalem nominauerit. Hunc tu virum amplissimum tibi in omnibus rationibus tuis ad imitandum proponis, & cum illius eximium quoddam simulacrum exprimas ac referas, non modo illius filius primogenitus omnium bonorum heres atque successor exillis, verum etiam singulares illius virtutes, quae in illo maxima oculum admiratione elutent, persequeris, & penè attingis. Sperare igitur possum fore, vt hoc meum opus in hac obscuri Lundi orbis in te possimum tanquam in Solis subar vergens, lucis tuae radis illustretur. Itaque illud equidem ad te summum virum libenterissime desero, & fore confido, vt non solum illud tibi pro tua benignitate atque clementia, sed me ipsum quoque tuendum suscipias, & maxima tua hilaritate complectaris. Neque enim verendum est, ne à tua præclarissima humanitate ac virtutibus eximiis non oriatur lux tanta, quæ meas tenebras valeat illustrare. Ego vero quidquid in me sit facultatis, id tibi totum dico, ac tibi fore paratissimum recipio. Vale.

ET SVMMMA OMNIVM, QVÆ CONTINENTVR IN TEXTV, ET GLOSSA IVRIS CIVILIS.

Authore Stephano Daoz Pampilonensi.

PAROSSITIO ponitur exclusus. l. scit. i. s. si aliud, ad finem crucis, iuste.

A proposito denec separationem, gl. & alio, in l. si ex diob. de diob. reis.

ABBA monachum suum affecta causa de iure canonico vendicare potest. glo. vendicare. in l. s. iuste rei vind.

Abbas ut iurandus, & eligendus ob optimam meritam, & non ob ordinem, vel ob tempus, quod non in clericis, quam in monachis, & monasteriorum etiam factis, nam habet locum. S. c. continentem. in s. u. de monachis, col. i. & s. subversum autem, in auth. de fundat. Episcop. col. y.

Abbatis eligunt monachus, & Episcopus ordinat glo. Episcopum id d. s. ordinationem.

Abbas quando veritus rem viuis conservans ibi subdit, quasi sit alterius, non potest renocare venditionem. gl. in l. s. C. ne sicut rem, quam vendidi. id.

Ritua vero, abclimandis. Abclimandis, s. p. c. m. R. e. v. b. e. r. a. r. e.

AD DICATI O, id est, scipatio, que Christo more ad alienatos libertos liberabatur, legibus Romanis non comprehenditur. Lib. c. i. s. C. de part. potest.

AD D. I. s. i. c. a. p. u. vel poccum, veroccum, aut quasi artus abigendi exercendo, non puniatur ita graviter, sicut ab igne minoris animula. i. i. s. ab. g. i. & ibi gl. abd. a. n. t. i. n. de abegit.

Ritua vero. Abg.

ABEGIT propriè dicuntur, qui a peccato ex paleo, vel armis, vel fabrabitu, & quodammodo depravantur, & qui ab aliis studiis, & qui aetem exercentes ouaco gregib. vel boaco armentis abducuntur. Ad. subg.

Abigos, vbi frequentius id genus maleficij constitutum, dannari debent ad gladium, & ita alii terrentur: sed vbi non ita frequentius, in opus metalli damnamur, nisi sunt bonitatem loco nati, qui relegati sunt, aut ordine amissi, nisi gladio desperatis, quo casu bellum subtiliter. i. i. de p. & s. Abig. Abigos non dicuntur illi, qui ouaco oberrantes, vel equos in foliardine reliquias abderunt, nisi per eos dicuntur, nisi quasi aetem exercentes, quia tunc dicuntur abigos. Abigos. & ibi gl. non est.

Abigos, vel fur ducuntur secundum maxime subtrastrarum onus, nam qui ex excessu pecos quaque, vel quantius, vnam bosem, aut equum surripit, dicuntur abigos. l. s. cod. glo. l. s. i. C. de abigos.

Abigos dicuntur, qui lapini, & quatuor carceres abegit, licet semper viuum, vel alterum pecus sumptuari. d. l. s. f.

Abigos enim receptione ex ea Italia dictem annis relegantur, qui si non fuerint de Italia, tanta sunt provocatio relegantur. d. l. s. & ibi gl. f.

Abigos recipiunt pecuniam, ut peccata per eum occulata reliquie, tenetur pecuniam restituere per conditionem ob turpem cauam, & peccata per conditionem fastuam, eam extantia, quam perempta, etiam causa fortunae. l. s. C. de condic. ob turpem cauam.

Abigos dicuntur illi, quibus est cura infidili alienis animalibus, nec humentis, & ea transportare alia. s. minores in auth. de regis. col. 4.

2. Abigos dicuntur illi, quod fabrabit. gl. in sub. de abigos.

Abigos peccata, de quorum provocatio faciebat contumelias, non trahit criminis abig. eam, si id sine fecit, putari eis fusi si callide, & dolose lito fecerit, ad hoc ut postea abegit. l. i. s. & ibi glo. remittendus. & glo. seq. de abigos.

Abigentes cum gladio, graueri puniri debent, quia bellum subtiliter. d. l. s. f. pen. & l. s. & ibi gl. f.

Abigos dominum peccata libido grauius puniri, quam qui a fyn. l. s. f. co.

Abigatos crux non est publicum, quis magis est human. l. s. cod.

Abigatos acutatio requirit dolus, & agitur sine inscripione, glo. f. in d. l. s. f. s. & ibi gl. f. & l. s. C. f.

Ritua vero. Abigatos. Receptato. Pox. Dicitur.

ABELATIVVS absolvens potest in contractib. non disponit, sed refutatur in conditionem. l. a. empione de paci.

Ablativi absolvit, tamen nascit potest dispositionem, & non conditionem inducit. l. p. & ibi add. marg. de translat.

Ablativi absolvit, quando possumus gratia frequentiaris contingere, non non impetratis myheris iuris, & per consequentem non refutantur in conditionem impetratis causam finali, ut quid non adoptemus filio procedere in seponem, nam & filio non procedente potest gl. gl. filio procedente, in l. s. de vulgaris fabi.

Ablativi absolvit non solius conditionem, sed etiam dispositionem inducit, quando referendum est, quos testium potest grauare. l. s. de ponibili, i. i. & glo. f. & ibi add. marg. de leg. s.

Ablativi absolvit facient conditionem. l. a. refutato, i. o. ibi acceptis, & de condic. & demone.

3. ABOLITIO, & abolitionis tamen sententia habent, sed non in albo peccatorum. gl. f. in l. s. de publicante.

Abolitio concedit, ut omnes, qui accusare insuperant, sine meo Turpiliensi possint desillire, & hoc est publica, & a solo principe conceditur, & non res sentia alia criminis, in quibus sicutque probat. gl. i. labola. l. ad Turpili.

Abolitio quandoque fit publice, veluti ob diem insignem, vel ob publicam gravitationem, aut ob rem prosperum gestam quandoque fit privatum, accusatore postulante a præfice, vel a principe, quandoque fit a lege, ut accusatore incerto, vel et inita causa impedito quoniam potest accusare. d. Labolitio, cum diabolico & gladiis in rub. C. de abolit.

Abolitio publica incidit in regentibus ferio. gl. i. ibid.

Abolitione publica tempore acusator erat in eo statu, ut lute mariti accusaret, & nunc erit, si repetere velit de sure matre, & non oblitus ei, quod media tempora, dum duraverint, ferio, nocte ante i. v. econtra, si iam tempus illud exstiterit, nec nunc illud habebit, quia in eodem statu reponatur. l. aut penitentia abolitionis. & ibi gl. a. r. r. a. t. a. b. i. u. r. o. v.

Abolitione publice facta finitis formis potest accusator intra iudicis vites repetere accusationem & non vita, & column illi dies a tempore, quo rei repente potuit & adire indicat. d. i. s. p. priuatum. gl. i. s. de l. s. & ibi gl. f. C. de gener. abol. Abolitione publice facta quando accusator repetit accusationem non dicitur existenda prima accusatio, cum ad eundem instantem redat, ad quam nullus potest intra iudicis: aliquo modo non dicitur redire ad eandem instantem, sed dicunt de novo accusare, quod potest intra i. v. annos glo. z. t. de s. s. add. marg. ibid. Abolitione publice facta, vel ob latitatem aliquam, vel ob honorem diuimus domus vel alia causa, ex qua oblio publica fieri solet, si quis intra yo. dies non repenter rei, non incidit in Turpiliensi. l. s. interueniente ad Turpil.

Abolitione publice concessa, si antequam rei iterum accusatur, alia abolitione se concolor, dicitur quod iudicis incipiunt currere acusatoris finis secunda abolitione, intra quos potest reus iterum sociare. l. i. in Senatusconsultum. s. fin. eodem.

Abolitio est licentia defiliendi ab accusatione, ut non incidat in Turpiliensi gl. i. in Labolitionem. i. e. C. de adulter.

Abolitio est accusationis infinita per sententiam latifacutori signo percepita. glo. in rub. C. de abolit. & gladiolus in s. quod surrem. Inst. de vicario.

Abolitione generali omnes personae accusatores, que datur ob publicam latitiam, que publica dicitur. gl. i. in rub. C. de generali. abolit.

Abolitione generali finis potest repeti accusatio intra 30. dies, & non vita l. s. & ibi gl. f. C. de abolitione generali.

Abolitione generali finis etiam post yo. dies non prohibetur accusari neque non erat accusata tipice, quo generalis abolitione superuenit. l. s. C. e. o.

Abolitione legitima dicitur quando accusator, vel accusatus moratur. gl. i. in rub. C. de abolitione generali.

Abolitione generali non referunt ad eos, qui sunt in careerib. l. i. de cultod reor.

Abolitione generali non pertinet ad fermos accusatos, qui accusati etiam interrim, dum feria durant, in vinculis esse inhabentur, nec liberantur, ne iudicium finitur, quod finitor, quia si illi exirent, forte fugient, & sic frumenti modo procederet in actualitate. Dominatus. & ibi gl. p. & v. ad Turp.

Abolitio non pertinet ad crimen falsi, nec ad alia crimina, in quibus verae parte incomit. omnis probasti, ut id accusans de falso, si potest abolitione publice factam finis finita non recessum, incidit in Turpiliensi pen. & ibi add. marg. eod.

Abolitione priuata concessa, non potest repeti accusatio ab accusatore eti. intra 30. dies. gl. f. in l. s. C. de abolitione generali. nisi de hoc supplici principi. gl. alio in Libellorum. s. fin. de accusat. & gladii in l. s. aut priuatum. John. ad Turp.

Abolitione priuata, paxitibus partibus causa cognita a iudice est concedenda. gl. i. in rub. l. s. C. de abolitione.

Abolitione iuste deneganda est ei, qui per deceptionem, vel pecuniam a reo corruptus venit ad perfidiam abolitionem. ibid.

Abolitionem potest accusare etiam per pecuniam non prohibetur, qui sunt vel factum iniuriant defendunt accusando, & qui cognatos in accusationem declinat. ibid.

Abolitione accusationis fallaciem, & per caluniam accusantibus dari non debet. l. s. C. eod.

Abolitione non est concedenda mente finiter accusanti, si reus fuit iam exoneratus, vel aliquod grauante corporale paxitibus, nisi prius confessus imperitati abolitionis. ibid.

Abolitionem potest accusare etiam per pecuniam non prohibetur, si reus non in carcere, neque paxit aliquod grauante corporale, post 30. autem dies non potest, nisi reo contentiente. ibid.

Abolitione etiam ambarum partium consentia omnino est deneganda, vbi taliter tenuerit paxi fusi. ibid.

Abolitione denegatur in criminis latie malefici, id est, in maliente contra maiestatem principis, vel Rom. publ. in criminis peculatorum, & in defertia à milite Sacramenti. ibid.

Abolitione priuationem potest a præfice postulari, & impetrari, & pro tribunali, & non de pleno debet concordi, nec potest præfice delegare cognitionem, cuius l. s. f. abolitioni ad Turp.

Abolitione priuata conceditur à quolibet iudice ordinario de causa cognoscendo gl. i. in abolitio. sed Turp.